

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 08 ກັນຍາ 2019 (09-08-2019)

ການສແວງຫາແຕ່ລະວັນ

ທ່ານຈຳໄດ້ບໍ່ເວລາໃດທີ່ທ່ານຫົວກະຫາຍ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຈົ່ງຢັ່ງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ເລິກລົງ ໂດຍການໃຊ້ເວລາກັບພຣະອົງທຸກໆ ວັນ
ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພວກເຮົາຕ້ອງການນ້ຳ..ທຸກໆວັນ. ໃນນ້ຳໜັກຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ຊາຍມີນ້ຳເຖິງ 60-65 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ໃນຮ່າງກາຍຜູ້ຍິງມີນ້ຳ 45-60 ສ່ວນຮ້ອຍ ເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ຢູ່ໃນເກນດູດີ, ພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມນ້ຳເຄິ່ງແກລອນຕໍ່ວັນ. ນ້ຳທັງໝົດນີ້ຈະຮັກສາເນື້ອເຍື່ອ, ຂີ້ຕໍ່, ແລະໄຂມັນສັນຫຼັງຂອງເຮົາ. ມັນຍັງຊ່ອຍການຍ່ອຍອາຫານ, ແລະຊ່ອຍລ້າງສິ່ງເປົ້າເປື້ອນອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງເຮົາອີກດ້ວຍ. ແຕ່ລະພາກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍເຮົາລ້ວນແຕ່ຕ້ອງການນ້ຳທັງນັ້ນ.

ຖ້າປາສຈາກນ້ຳແລ້ວ, ອາການຂາດນ້ຳກໍຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະບໍ່ເປັນການດີສຳລັບຮ່າງກາຍທີ່ອາສັຍນ້ຳ! ປາກແຫ້ງ, ເຈັບຫົວ, ຜິວໜັງແຫ້ງ, ວິນຫົວ, ກ້າມເນື້ອຈັງ, ແລະ ອິດເມື່ອຍ ລ້ວນແຕ່ແມ່ນອາການຕ້ອງການນ້ຳ ທັງນັ້ນ. ພວກເຮົາບົນຢູ່ໄດ້ຫຼາຍອາທິດໂດຍປາສຈາກອາຫານ, ແຕ່ຖ້າຂາດນ້ຳ, ຢ່າງດີທີ່ສຸດ ພວກເຮົາສາມາດຢູ່ໄດ້ພຽງສາມຫາສີ່ວັນ. ໜ້າເສົ້າໃຈ, ພວກເຮົາຫຼາຍຫລາຍກໍປະສົບການຂາດນ້ຳຝ່າຍຈິດວິນຍານ ພວກເຮົາຕ້ອງການຕິດຕໍ່ກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາແຕ່ລະວັນ. ຈິດວິນຍານແຫ້ງແລ້ງ, ໃຈູດງົດ, ແລະຄວາມຍາກລຳບາກໃນການກ້າວເດີນຝ່າຍວິນຍານແມ່ນອາການບາງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຕື່ມໃຫ້ເຕັມໂດຍການໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າ. ການຮັກສາກໍ່ງ່າຍຄື ໃຊ້ເວລາອະທິຖານ ແລະສັອເສີນພຣະອົງຜູ້ຊົງຊູເຮົາໄປ. ພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະເຢຊູທຸກໆ ວັນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ພິລິປປອຍ 4:4-5 .

⁴ ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກເວລາ ເຮົາຂໍຍ້າອີກວ່າຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີເທີນ. ⁵ ຈົ່ງໃຫ້ໃຈອ່ອນສຸພາບຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍປາກົດແກ່ຄົນທັງປວງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ໃກ້ແລ້ວ.

ມີຫຼາຍສິ່ງສາມາດບຸ້ນເອົາຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານໄປ. ຄວາມສົງສັຍ, ຄວາມຕາຍ, ການຊ່ວງຊົງໃນທີ່ທຳງານ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມຫຼັງຍາກດ້ານຄວາມສັມພັນ, ແລະບັນຫານາໆ ປະການ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນສູນເສັງຄວາມຍິນດີຂອງເຂົາ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເສັງຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິນດີໃນສະພາບການຂອງເຮົາ; ພວກເຮົາຍິນດີໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄວາມຍິນດີເກີດຈາກຄວາມສັມພັນກັບອົງພຣະເຢຊູ, ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກສະພາບການຕ່າງໆ.

ເວລາໃດທ່ານມີຄວາມຍິນດີຢ່າງໃຫຍ່ນຳສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ ?

ທ່ານໄປໂລບໍ່ໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ຈາກເປທີ່ລະບຽງຫຼັງບ້ານຢ່າງສະບາຍ. ເພິ່ນຢູ່ໃນຄຸກ. ຊາວພິລິປປອຍ

ບາງຄົນຈຳໄດ້ຢ່າງແມ່ນຢ່າວ່າເວລາໃດ, ທີ່ນັ້ນ ໃນເມືອງຂອງເຂົາເອງ, ທ່ານໂປໂລ ແລະຊີລາຖືກຂັງນຕີ ແລະຕິດຄຸກ, ແລ້ວ ນັກປ່າວປະກາດທັງສອງໃຊ້ເວລາຕລອດທັງຄົນອະທິຖານ ແລະຮ້ອງເພງສັອເສິນ (ກຈກ 16:11-12,22-25). ຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານໂປໂລມາແຕ່ໃສ? ມາຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ທ່ານໂປໂລບໍ່ໄດ້ບອກພຽງຄັ້ງດຽວວ່າເພິ່ນຍິນດີ; ເພິ່ນບອກຕັ້ງສອງເທື່ອ. ເພິ່ນຕັ້ງໃຈເວົ້າລື້ມຄືນເອງ. ເພິ່ນເບິ່ງເຫັນວ່າຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມຍິນດີເປັນທີ່ກ່າວຂານກັນຫຼາຍໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນ. ຄຳທີ່ທ່ານໂປໂລໃຊ້ແມ່ນ *chairo*, ຄຳກິຣິຍາການກະທຳ. ຄວາມຈິງແມ່ນຄຳກິຣິຍາການບອກເລົ່າ. ຄວາມຍິນດີບໍ່ແມ່ນສິ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນ ຫຼືຢູ່ຊຶ່ງກໍເກີດຂຶ້ນມາເອງ. ມັນແມ່ນການຕັດສິນໃຈຂອງເຮົາແຕ່ລະວັນ ທີ່ຈະເລືອກພົບຄວາມຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍບໍ່ກຽວກັບສະພາບການຂອງເຮົາ.

ການເດີນກັບພຣະຄຣິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນຕົ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເນັ້ນນັກເຮືອງຄວາມຢາກ, ຄວາມຕ້ອງການ, ຄຳຈົ່ມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າມ້ວນທ້າຍການອະທິຖານດ້ວຍການຍ້າເຖິງພຣະເຈົ້າ ໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໄດ້ຕື່ມເພາະຍ້ານພຣະເຈົ້າຈະລືມ. ຕລອດເວລາອະທິຖານລ້ວນແລ້ວແຕ່ແມ່ນກຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າ. ໜ້ອຍນັກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະທິຖານເພື່ອຜູ້ອື່ນ, ຫຼືສັອເສິນພຣະເຈົ້າສຳລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນ ຫຼືຂອບຄຸນພຣະອົງໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ. ເວລາໃດຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນໃຈປ່ຽນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊີວິດການອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍອຸດົມສົມບູນ ແລະການເດີນກັບພຣະຄຣິດກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າເລືອກເລີ້ມຕົ້ນອະທິຖານດ້ວຍຄຳສັອເສິນ ແມ້ກະທັ້ງເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກທໍ້ແທ້.

ເຖິງແມ່ນສະພາບຄວາມຄິດ ແລະຊີວິດຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນ ເພາະເຫດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈສັອເສິນ.

- ຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະພຣະມະຫາກະສັດຍັງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງ.
- ຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະຄວາມຕາຍໄດ້ສູນສິ້ນໄລຜິດຂອງມັນແລ້ວ!
- ຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະເຮົາບໍ່ຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອເອົາຊັຍຊນະ; ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ເພາະໄດ້ຮັບຊັຍຊນະແລ້ວ ໃນພຣະຄຣິດ! ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີ! ທາງທີ່ດີເພື່ອເລີ້ມວັນໃໝ່ຂອງເຮົາ, ເຮົາຄວນຍິນດີໃນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ.

2. ຟິລິບປອຍ 4:6-7 :

⁶ ຢ່າທຸກຮ້ອນໃຈດ້ວຍສິ່ງໃດເລີຍ ແຕ່ຈົ່ງທູນເຮືອງຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຈົ້າທຸກຢ່າງຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍການໄຫວ້ວອນ, ແລະການອ້ອນວອນຂໍ ພ້ອມກັບການຂອບພຣະຄຸນ, ⁷ ແລ້ວສັນຕິສຸກອັນມາແຕ່ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຈະເຝົ້າຮັກສາຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍໄວ້ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ມີອຸປະສັກທັງແດ່ເພື່ອປະສົບກັບສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ ?

“ຢ່າທຸກຮ້ອນໃຈດ້ວຍສິ່ງໃດເລີຍ.” ພວກເຮົາໄດ້ນຳສເນີທົວເຮືອງຄວາມກະວົນກະວາຍໃນເທື່ອກ່ອນ ເມື່ອເຮົາເບິ່ງຂໍ້ພຣະຄຳພີບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູບອກເຮົາໃຫ້ສແວງທາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ. ຢາຖອນພິດການກະກັງວົນແມ່ນຍາມເຮົາສຸມ(focus)ຊີວິດຂອງເຮົາໃສ່ພຣະຄຣິດ, ແລະໃນບົດນີ້ ທ່ານໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ກະແຈ ເລັ່ງຈຸດສຸມຂອງເຮົາໃສ່ພຣະຄຣິດ ດ້ວຍສາມຄຳ.

1. **ການອະທິຖານ.** ການອະທິຖານຄ້າຍກັບວ່າເປັນສິ່ງທີ່ເຫັນແຈ້ງວ່າຄວນເຮັດ, ແຕ່ເປັນວິນັຍທີ່ມັກລະເລີງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນ. ການອະທິຖານແມ່ນການກະທຳຢິ່ງກວ່າການສິນທະນາກັບພຣະເຈົ້າ; ແມ່ນ

ການຕິດສນິດກັບພຣະອົງ. ການອະທິຖານແມ່ນນິສັຍນະມັສການ ເໝືອນກັນກັບເຮົາເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະອົງ!

2. **ການທູນຂໍ.** ການທູນຂໍແມ່ນການເຂົ້າສນິດກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະການທູນຂໍແມ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງການໄຫວ້ວອນ, ການທູນຂໍພຣະເຈົ້າສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງໂດຍສະເພາະ. ທ່ານໂປໂລບອກໃຫ້ເຮົາຂໍສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ແລະສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາກັງວົນ ຈາກພຣະເຈົ້າ.
3. **ການຂອບພຣະຄຸນ.** ທຸກຄົນ ເມື່ອຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ງອ້ອມພາເຂົ້າ, ພວກເຮົາລົມກັນເຖິງຄວາມຂັ້ນສູງແລະລົງຕໍ່າຂອງວັນນັ້ນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍສິນທະນາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ລູກເຂົ້າໃຈວ່າຊີວິດຈະປາສຈາກຄວາມຕົກຕໍ່າແລະຂັ້ນສູງບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສເມີ. ຄວາມສູງແລະຕໍ່າຈະປ່ຽນໄປ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາບໍ່ມີວັນປ່ຽນແປງ. ມີພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງບັນລັງ, ພວກມີເຫດຜົນທີ່ຕ້ອງຂອບຄຸນພຣະອົງສເມີ.

ທ່ານໂປໂລບອກເຮົາໃຫ້ດໍາເນີນການທຸກສິ່ງໂດຍຜ່ານການອະທິຖານ, ການທູນຂໍ, ແລະການຂອບຄຸນ. ທຸກສິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ສິ່ງໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ. ທຸກໆສິ່ງຕ້ອງຜ່ານການກັ່ນກອງຈາກການໄຫວ້ວອນ. ນໍາສິ່ງທັງໝົດທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສາມາດຈັດການໄດ້.

ສັນຕິສຸກຈາກພຣະເຈົ້າຖ້ວມລົ້ນວິນຍານຂອງທ່ານໂປໂລໂດຍທາງການອະທິຖານ. ສັນຕິສຸກນີ້ເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈ. ສັນຕິສຸກນີ້ເຂົ້າມາເມື່ອເຮົາວາງຄໍາອ້ອນວອນຂໍແລະຄວາມກັງວົນຂອງເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າແລະປະໄວ້ທັນ! ນັ້ນເອີ້ນວ່າວາງໃຈ. ສ່ວນຫລາຍເຮົາວາງຄໍາອ້ອນວອນຂໍຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ພຣະບາດພຣະອົງ ພຽງເພື່ອຈະເອົາກັບຄືນໃນວັນຕໍ່ມາ. ຄວາມເຊື່ອແມ່ນປະວາງພາຣະໄວ້ທີ່ພຣະທີ່ນຶ່ງ. ພຣະເຈົ້າອາດບໍ່ຕອບຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຮົາຕລອດ ຕາມເວລາຂອງເຮົາເອງທີ່ວາງໄວ້ ຫຼືຄໍາຕອບອາດບໍ່ຕົງກັບສິ່ງທີ່ເຮົາຄິດວ່າດີທີ່ສຸດ. ຄວາມເຊື່ອວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບຕົງເວລາ. ຄວາມເຊື່ອວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄໍາຕອບທີ່ດີທີ່ສຸດ ສິ່ງນັ້ນອາດດີເກີນກວ່າທີ່ເຮົາຄິດວ່າດີເລີດ. ຄວາມເຊື່ອວາງໃຈແລະປົງບັນຫາໄວ້ໃນພຣະທັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຄອງຣາດ.

3. ພິລິປປອຍ 4:8-9 :

“ພິນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ໃນທີ່ສຸດນີ້, ສິ່ງໃດທີ່ສັດຈິງ, ສິ່ງໃດທີ່ໜ້ານັບຖື, ສິ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທັມ, ສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ນິສຸດ, ສິ່ງໃດທີ່ໜ້າຮັກ, ສິ່ງໃດທີ່ໜ້າຍິນດີ, ສິ່ງໃດທີ່ລ້ຳເລີດ ແລະຖ້າມີສິ່ງໃດທີ່ຄວນແກ່ການສັຣເສີນ ຈົ່ງພິຈາຣະນາເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້, ໄດ້ຮັບໄວ້, ໄດ້ຍິນ, ແລະໄດ້ເຫັນໃນເຮົາແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ໄຜດປະທານສັນຕິສຸກ ຈະຊົງສະຖິດຢູ່ນໍາເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

ຊີວິດການສັຣເສີນແລະການອະທິຖານແຕ່ລະວັນວາງຈຸດເລັ່ງຂອງເຮົາໄວ້ບ່ອນທີ່ສົມຄວນຢູ່: ເທິງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຮົາເຕັມລົ້ນດ້ວຍນໍ້າແຫ່ງຊີວິດ. ພຣະເຢຊູຕຣັດວ່າ, “ ຖ້າຜູ້ໃດຫົວ ຜູ້ນັ້ນຈົ່ງມາຫາເຮົາແລະຕື່ມ. ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນເຮົາ ແມ່ນໍາອັນມີຊີວິດຈະໄຫຼອອກຈາກພາຍໃນຜູ້ນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຄັມພິໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ ”(ຍຣ 7:37-38).

ເຄື່ອງມືແລະຍຸທວິທີໃດທ່ານພົບວ່າເປັນປະໂຫຍດໃນການຢັ້ງລົງໃສ່ສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ?

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສຸມໃສ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຖ້າເຮົາປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງທີ່ຜິດຄອບງວ່າຄວາມຄິຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປ່ອຍປະສິ່ງທີ່ເປັນພິຍທີ່ຄອບງວ່າສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາເຄີຍແບກທົບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນໄປມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາປະຖິ້ມມັນ, ມີຫຼັງຈະມາແທນບ່ອນມັນ? ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາບັນຈຸພຣະຄໍາໃສ່ສມອງຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຊຸ່ມຊື່ນແຕ່ລະວັນ ເພື່ອຄວາມຄິດຂອງເຮົາອາດຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະພວກເຮົາສາມາດຫຼີກເວັ້ນທາງເສົ້າໝອງ. ທ່ານໂປໂລຮຽກເອີ້ນເຮົາໃຫ້ຄິດນໍາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.

- 1) ...ຄວາມຈິງ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມເທັດ. 2) ...ໜ້າໃຫ້ກຽດ, ບໍ່ໜ້າດູກູກ.
- 3) ...ທຸ່ງທັມ, ບໍ່ຄິດໂກງ. 4) ...ບໍ່ຮິສຸດ, ບໍ່ດ່າງພ້ອຍ.
- 5) ...ໜ້າຮັກ, ບໍ່ໜ້າຂັງ. 6) ...ເຫັນຊອບ, ບໍ່ເຮັດຜິດ.
- 7) ...ມີຄຸນທັມດີເລີດ, ບໍ່ເລວຊາມ 8) ...ໜ້າສັຣເສີນ, ບໍ່ໜ້າອັບອາຍ.

ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາສາມາດ " ປາບຄວາມຄິດທຸກປະການລົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ ຈົນເຖິງນ້ອມ ຟັງພຣະຄຣິດ"(2 ໂກຣິນໂທ10:5). ຍອມຈຳນົນຄວາມຄິດໃນຊີວິດໃຫ້ພຣະຄຣິດ; ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ກະແສພັດໄປຕາມຮ່ອງ. ຄວາມຄິດຜິດຍັງຄົງຢາກແຊກແຊງສມອງທ່ານຢູ່, ຈົ່ງກ້າຫານແລະປາບມັນໃຫ້ຢູ່!

ນອກຈາກນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ສັຣເສີນ, ທ່ານໂປໂລໄດ້ຮຽກຮ້ອງເຮົາໃຫ້ຕິດຕາມແບບຢ່າງອັນດີ. ⁹ຈົ່ງເຮັດທຸກສິ່ງ ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້, ໄດ້ຮັບໄວ້, ໄດ້ຍິນ, ແລະໄດ້ເຫັນໃນເຮົາແລ້ວ"(ຂໍ້9). ຈົ່ງເອົາແບບຢ່າງຜູ້ເຊື່ອທີ່ວາງຄວາມຄິດ ຂອງເຂົາໄວ້ນຳພຣະຜູ້ສ້າງແລະພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຮົາ. ເບິ່ງເຂົາ. ຊອມເບິ່ງຊີວິດຂອງເຂົາ, ເຂົາອ່ານທັງໆ, ຊອມເບິ່ງຫົວ ເລື່ອງການສົນທະນາຂອງເຂົາ ແລະເຂົາໃຫ້ຄຸນຄ່າສິ່ງໃດ ໃນເມື່ອມັນແມ່ນຜົນຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃຫ້ເປັນເໝືອນ ຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນ, ທ່ານໂປໂລກາວວ່າຜູ້ຕິດຕາມແຕ່ລະຄົນຄວນຮູ້ສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຕື່ມ.

ເວລາເຮົາສຸມແລະວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາກໍມີສັນຕິສຸກ(peace). ສັນຕິສຸກແມ່ນຜົນຜິດຈາກຄວາມຄິດ ຂອງເຮົາທີ່ໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ. ການສຸມໃຈໃສ່ພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງ ແລະສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າດຶງໃຈຂອງ ເຮົາເຂົ້າໃກ້ຊິດພຣະອົງ, ແລະຄວາມສນິດສນົມກັບພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບຄວາມໝາຍໃໝ່ ເມື່ອເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ເປັນ ຂອງພຣະເຈົ້າ

ກຸ່ມຂອງເຮົາຈະຊ່ອຍກັນດຳລົງຊີວິດຕາມຫຼັກຄຳສອນນີ້ຢ່າງໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະເອົາບາດກ້າວໃດເພື່ອຈະໃຫ້ການເດີນຂອງທ່ານກັບພຣະຄຣິດເລິກລົງ? ຈົ່ງພິຈາຣະນາການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ອະທິຖານແຕ່ລະວັນ.** ຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ລະວັນ ທຸກໆວັນ ດ້ວຍການສັຣເສີນ. ການສັຣເສີນຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນພາບວັນ ຂ້າງໜ້າລ່ວງໜ້າ.
- **ອະທິຖານແຕ່ລະວັນ.** ຈົ່ງຈັດເວລາໄວ້ຕ່າງຫາກແຕ່ລະວັນເພື່ອການອະທິຖານທີ່ບໍ່ມີທັງໆລົບກວນ ບ່ອນທີ່ທ່ານຈະ ຕັ້ງໃຈໃສ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ຈົ່ງໃຊ້ປຶ້ມບັນທຶກການອະທິຖານ ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ຈຸດສຸມຂອງທ່ານຢູ່ຄົງທີ່.ການ ອະທິຖານແມ່ນການຕັດສິນໃຈແຕ່ລະວັນ. ຈົ່ງອະທິຖານກ່ຽວກັບວັນຂອງທ່ານ, ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຄວາມຫຼັງ ຍາກທີ່ຄົນອື່ນກຳລັງປະເຊີນຢູ່. ຈົ່ງໃຫ້ສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຄຸ້ມຄອງຈິດໃຈຂອງທ່ານໃນເມື່ອທີ່ທ່ານປ່ອຍວາງ ຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ.
- **ຈົ່ງອ່ານແຕ່ລະວັນ.** ຈົ່ງເຂົ້າຫາພຣະທັມພຣະເຈົ້າແຕ່ລະວັນ. ຈົ່ງເລືອກແຜນການອ່ານພຣະຄຳພີ, ແລະໃຊ້ປຶ້ມທີ່ວ ນີ້ເປັນເຄື່ອງນຳພາທ່ານສຸມໃສ່ພຣະທັມພຣະເຈົ້າແຕ່ລະວັນ. ເຂົ້າສ່ວນກັບຄົນອື່ນໃນກຸ່ມຂອງທ່ານເພື່ອຊ່ອຍເຫຼືອ ແລະຊູໃຈກັນແລະກັນ ໃນການອະທິຖານແລະການອ່ານຂອງທ່ານແຕ່ລະວັນ. ຈົ່ງເລືອກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ລະວັນ, ແລ້ວການສນິດສນົມສະນີກັບພຣະຄຣິດກໍຈະຕາມມາ. ການແຫ້ງແລ້ງຝ່າຍວິນຍານກໍ ຈະກາຍເປັນອະດີດໄປ!

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI